

Варто зазначити, що авіаційний лікар не знаходиться на борту літака під час польоту, окрім випадку, якщо необхідно вивчити ступінь втоми, емоційної напруги екіпажу у різних рейсах, дати оцінку індивідуальним психофізіологічним особливостям для вирішення питання про придатність до льотної роботи. І лише тоді він особисто бере участь у запланованому польоті разом з екіпажем.

Отже, передпольотний медичний огляд відіграє надзвичайно важливе значення і від якості його проведення буде залежати не тільки життя члена екіпажу, але і всіх пасажирів на борту літака.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.

2. Про затвердження Правил медичного забезпечення і контролю польотів цивільної авіації України: наказ Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації від 5 грудня 2005 р. № 920 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0044-06>.

3. Посадова інструкція лікаря з авіаційної медицини [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/TI2288.html.

УДК 347.824.(477)(043.2)

Лисенко М. І., студентка,
Факультет транспортних технологій,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кметик Х. В., к.ю.н.

ПРАВИЛА ВИЗНАЧЕННЯ ЧАСУ ВІДПОЧИНКУ ЕКІПАЖІВ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ

Робота в авіаційній сфері вважається однією з найскладніших. Екіпаж повітряного судна повинен працювати в умовах постійного стресу. Протягом всього польоту пілоти керують рухом літака, відповідаючи за життя пасажирів, що перебувають на борту. Крім того, для успішного польоту командири літака мають управляти безліччю приладів та аналізувати інформацію, отриману від диспетчерів. Тому дійсно діяльність екіпажу проходить в умовах постійної напруженості і готовності до негайної реакції на будь-які позаштатні ситуації.

Через це авіапрацівники потребують особливої уваги до їхнього часу відпочинку.

Згідно з Наказом Міністерства транспорту України «Про затвердження Правил визначення робочого часу та часу відпочинку екіпажів повітряних суден цивільної авіації України» від 2 квітня 2002 р. № 219 час відпочинку – це період часу, протягом якого член екіпажу звільняється від виконання всіх службових обов'язків та функцій, пов'язаних з його роботою.

Час відпочинку екіпажу повітряного судна складається з:

1) часу передпольотного відпочинку, який включає безперервний відрізок часу (години, дні відпочинку), який надає адміністрація, а екіпаж повинен додержуватися, з обов'язковим відпочинком перед запланованим польотом з метою забезпечення необхідного рівня психофізіологічних функцій і надійної професійної діяльності в інтересах безпеки польоту, що має відбутися;

2) часу післяпольотного відпочинку, що включає безперервний відрізок часу (години, дні, що встановлені графіком, розпорядком чи спеціальним розпорядженням), який повинен бути наданий екіпажу відразу після завершення польотного завдання для відновлення психофізіологічних функцій організму з метою профілактики розвитку стомлювання і захворювання в інтересах охорони здоров'я та забезпечення безпеки в наступних польотах;

3) часу перерви для відпочинку і харчування;

4) часу щотижневого відпочинку (вихідні дні);

5) часу щорічної відпустки.

Також екіпаж має право на відпочинок під час польоту для відновлення та підтримки психофізіологічних функцій організму. Для цього повинні бути відповідні умови для відпочинку – місця та приміщення для відпочинку, досить зручні та ізольовані від пасажирів та інших членів екіпажу, для забезпечення відпочинку членів екіпажу.

Згідно з Правилами виокремлюють такі права екіпажу на відпочинок:

— тривалість відпочинку екіпажу повітряного судна в базовому аеропорту повинна бути не менше подвійної тривалості його попереднього робочого часу. Мінімальна тривалість відпочинку екіпажу повітряного судна повинна становити не менше дванадцяти годин;

— при перебуванні екіпажу повітряного судна за межами базового аеропорту час передпольотного відпочинку та час відпочинку між рейсами (польотами) може бути об'єднаний і має становити не менше восьми годин з додержанням умов для відпочинку, зазначених у п. 4.7 цих Правил. Після повернення в базовий аеропорт членам екіпажу повітряного судна повинен надаватися не використаний ними час відпочинку;

— під час виконання трансмеридіанних польотів час передпольотного відпочинку та час відпочинку між рейсами (польотами) за межами базового аеропорту може бути об'єднаний і має становити не менше, ніж чотирнадцять плюс 0,5 години додаткового часу на кожний часовий пояс, що перетинався;

— після повернення в базовий аеропорт екіпаж повітряного судна повинен отримати повну акліматизацію (синхронізацію біологічного годинника організму), під час якої час відпочинку повинен становити не менше, ніж кількість перетнутих за політ часових поясів, помножену на десять (при виконанні польотів у західному напрямку) або дванадцять (при виконанні польотів у східному напрямку). Щотижневий відпочинок (вихідні дні) повинен надаватися екіпажу повітряного судна тривалістю не менше як сорок дві години з урахуванням часу передпольотного відпочинку та часу відпочинку між рейсами (польотами);

— щорічна та додаткова відпустки надаються членам екіпажу повітряного судна згідно з законодавством України про працю [1].

Отже, для забезпечення нормальної роботи екіпажу повітряного судна, а також гарантування безпеки пасажирів, що користуються послугами авіатранспорту, необхідно неухильно дотримуватись прав екіпажу на відпочинок, що містяться у Правилах визначення робочого часу та часу відпочинку екіпажів повітряних суден цивільної авіації України.

Література

1. Про затвердження Правил визначення робочого часу та часу відпочинку екіпажів повітряних суден цивільної авіації України: наказ Міністерства транспорту України від 2 квітня 2002 р. № 219 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0390-02>.

УДК 347.4(043.2)

Литвиненко Н. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

СВОБОДА ДОГОВОРУ ЯК ПРИНЦИП ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА

Радикальні економічні й політичні перетворення в суверенній і незалежній Україні мають на меті побудувати нову модель господарської системи, її фундамент становлять різноманітні форми власності відповідних суб'єктів, їх рівноправність і змагальність. Суб'єкти цивільного права знаходяться стосовно один